

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

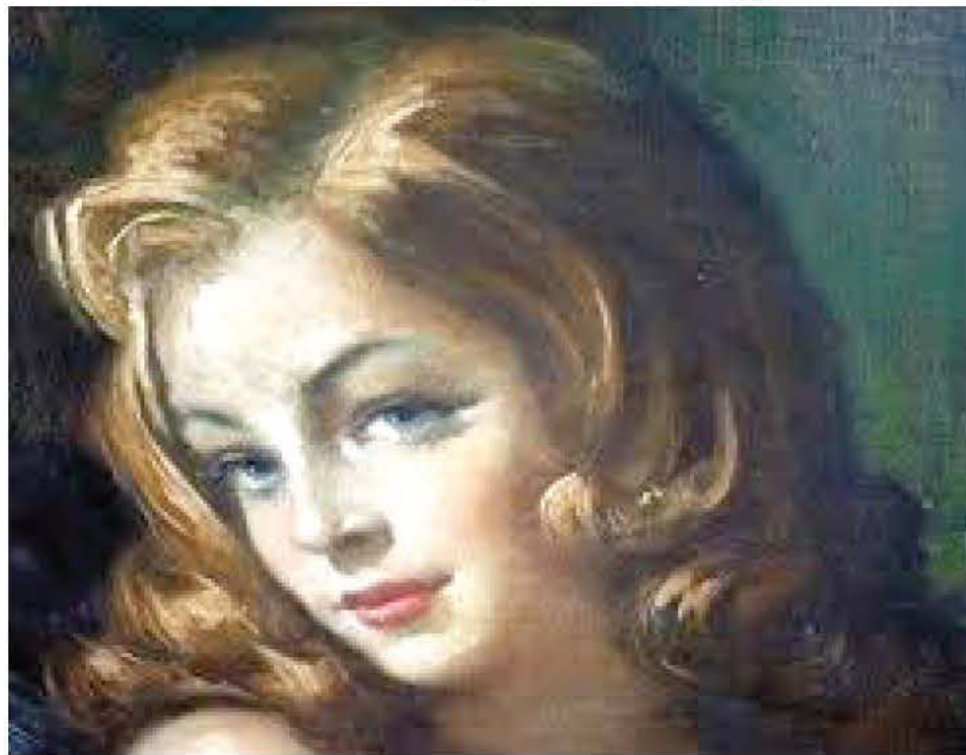

Η Αννούλα του Sydney

Τα λόγια του Δρα Γουίλιαμ, ότι «έχουμε την κατάσταση στα χέρια μας» τους φάνηκαν λίγο περιέργα και φυσικά δεν θα μπορούσαν να εφησυχάσουν την αγωνία τους.

Τι έγινε. Με ποιους μίλησε ο Δρ. Γουίλιαμ για να μπορέσει με τόση βεβαιότητα να τους πει τα καθησυχαστικά λόγια ότι «έχουμε την κατάσταση στα χέρια μας»

- Τι εννοείς Γουίλιαμ ρώτησε η Δρ. Μάρθα πρώτη.
- Εννοώ ότι δεν πέσαμε στην παγίδα.
- Ποια παγίδα; Ξαναρώτησε η γυναίκα του γιομάτη απορία.
- Ότι δεν αφήσαμε την κοπέλα απροστάτευτη και να πάμε στην Λέσχη, όπως ανέφερε το σημείωμα.
- Δηλαδή;
- Από ότι μου είπαν στην αστυνομία η «πρόσκληση» για την Λέσχη ήταν παγίδα. Ήθελαν να φύγουμε από το σπίτι αφήνοντας αυτούς να «εισβάλλουν» με την βία και να αρπάξουν την κοπέλα, ενώ στην Λέσχη δεν θα μας περίμενε κανένας.
- Δεν σε καταλαβαίνω Δρ. Γουίλιαμ, ρώτησε αυτή την φορά ο Στέλιος Ραγής.
- Αυτοί τώρα βρίσκονται κάπου σε μικρή απόσταση από το σπίτι και περιμένουν να φύγεις πηγαίνοντας στην Λέσχη. Μόλις σε δουν να απομακρύνεσαι θα ορμήσουν προς το σπίτι.
- Τι πρέπει να κάνω;
- Θα παίξεις το παιχνίδι τους. Μόνο τώρα τους παρακολουθεί η αστυνομία.
- Αστυνομικοί ντυμένοι πολιτικά μεταμφιεσμένοι σε εργάτες, άρχισαν ήδη να παίρνουν θέσεις γύρω από το σπίτι, ενώ οι δρόμοι έχουν αποκλειστεί για να μη μπορούν να διαφύγουν, αν αντιληφθούν ή υποψιαστούν την παρουσία αστυνομικών.
- Τι πρέπει να κάνω; ρώτησε και πάλι αμήχανα ο Στέλιος Ραγής.
- Να κάνεις αυτό που σου ζήτησαν. Να πάρεις το αυτοκίνητό σου και να απομακρυνθείς από το σπίτι. Πήγαινε μέχρι το πάρκο και περίμενε. Εξάλλου θα έρθω μαζί σου, πρόσθεσε ο Δρ. Γουίλιαμ. Όταν με δουν και εμένα, τότε θα πεισθούν ότι το πεδίο είναι ελεύθερο και θα χτυπήσουν την πόρτα.
- Εγώ θα μείνω είπε ο Άλκης. Δεν θα αφήσω την κοπέλα απροστάτευτη.
- Δεν θα χρειασθεί καμιά υπεράσπιση Άλκη, διότι μόλις τους δουν οι αστυνομικοί να κατευθύνονται στο σπίτι και να χτυπάνε το κουδούνι, θα ορμήσουν και θα τους συλλάβουν.
- Η αστυνομία από πολύ καιρό προσπαθεί να ανακαλύψει τα ίχνη της σπείρας αυτής των δολοφόνων. Αλλά στάθηκε μέχρι τώρα ακατόρθωτο.
- Γιατί; Ρώτησε ο Στέλιος Ραγής.
- Διότι οι καταγγελίες στην αστυνομία

για εισβολή και απαγωγές στα σπίτια, γίνονταν μετά την αρπαγή και εξαφάνιση των θυμάτων.

- Αυτή την φορά όμως τους προλάβουμε. Δεν θα ειδοποιηθεί η αστυνομία εκ των υστέρων, όταν αυτοί ήδη θα έχουν αρπάξει το θύμα τους.

- Κατάλαβες; πρόσθεσε ο Δρ. Γουίλιαμ και συνέχισε:

- Εμπρός λοιπόν ξεκινούμε. Πάρε τα κλειδιά του αυτοκινήτου.

Οι δύο άνδρες ξεκίνησαν και βγήκαν αργά από το δωμάτιο.

Λίγο πριν βγει από την πόρτα ο Δρ. Γουίλιαμ είπε στην γυναίκα του:

- Δείξε ψυχραιμία Μάρθα αν ακούσεις φωνές και κάποιους παράξενους θορύβους στον δρόμο ή έξω από την πόρτα, μη ανησυχήσετε. Όλα θα είναι υπό έλεγχο.

Η Δρ. Μάρθα κούνησε το κεφάλι της καταφατικά, ενώ μέσα της ένιωθε μεγάλη αγωνία και ταραχή.

«Τι θα συμβεί άραγε;» αναρωτήθηκε.

Γύρισε και κοίταξε τον Άλκη καθώς οι άνδρες απομακρύνθηκαν από το δωμάτιο και προχωρούσαν προς την έξοδο του σπιτιού.

Ο Άλκης έσυρε ένα νευρικό χαμόγελο. Αλλά βρισκόταν και εκείνος σε μεγάλη αναστάτωση.

Περίμεναν από λεπτό σε λεπτό εισβολή της σπείρας δολοφόνων στο σπίτι. Δεν ήταν κάτι που θα μπορούσε να το προσπεράσει με ψυχραιμία.

Γύρισε το βλέμμα προς την Άννα και την Ισμήνη.

Αφού δεν γνώριζαν αγγλικά ήταν φυσικό να μη αντιληφθούν τα όσα συζητήθηκαν.

Τον κοίταξαν και οι δύο και του χαμογέλασαν.

Το χαμόγελο τους τον πρέμπεσε κάπως. Όμως δεν μπορούσε να μην υπολογίσει τον κίνδυνο.

Ξαφνικά η Ισμήνη τον ρώτησε:

- Άλκη να σε ρωτήσω κάτι;

- Τι θέλεις να ρωτήσεις Ισμήνη;

- Γιατί μου ανέφερε ο κύριος Στέλιος για την παλιά υπόθεση με το κοριτσάκι μου που μου έκλεψε ο Γερμανός;

- Δεν ξέρω είπε ο Άλκης. Εξάλλου εκείνη την ώρα πήρε ένα μήνυμα για την δουλειά του που τον αναστάτωσε. Για αυτό και έφυγε με τον Δρ. Γουίλιαμ. Θα γυρίσουν όμως σύντομα και θα τον ρωτήσω.

- Ρώτησέ τον σε παρακαλώ γιατί είμαι περιέργη είπε η Ισμήνη και έστρεψε το βλέμμα προς την Άννα.

Είχε προσέξει ότι η Άννα συνέχιζε να κοιτά τον Άλκη, όση ώρα του μιλούσε η ίδια.

Και ο Άλκης το παρατήρησε. Αυτό του έδωσε μια παράξενη χαρά. Δεν του χαμογελούσε, ούτε τον κοιτούσε ψυχρά. Όμως είχε μια ζεστασιά το βλέμμα της. «Τι όμορφη που είναι» ξαναείπε για χιλιοστή φορά από μέσα του.

Εκείνη την στιγμή ακούστηκαν δυνατές φωνές στην είσοδο του σπιτιού και ένας παράξενος κρότος στην πόρτα.

Η νεαρή καμαριέρα έτρεξε έντρομη στο σαλόνι και πήγε κοντά τους λέγοντας:

- Θεέ μου κύριε Άλκη. Είναι πολλοί άνδρες έξω από την πόρτα του σπιτιού και χτυπάει ο ένας τον άλλο. Τους είδα από το παράθυρο.

Τι να κάνω; Να καλέσουμε την αστυνομία;

- Όχι είπε ο Άλκης φανερά ταραγμένος. Μείνε εδώ μαζί μας. Δεν κινδυνεύουμε.

- Πως δεν κινδυνεύουμε κύριε Άλκη. Είναι πολλοί έξω. Θα σπάσουν την πόρτα. Φοβάμαι πολύ.

Και η Δρ. Μάρθα ένιωθε ταραχή. Άρπαξε το χέρι του Άλκη και το έσφιγγε. Η νεαρή καμαριέρα έμεινε όρθια δίπλα τους τρέμοντας από τον φόβο της.

Ο Άλκης βρήκε προς στιγμή κάποια ψυχραιμία και αποτεινόμενος στην Ισμήνη της είπε:

- Μην ανησυχείς Ισμήνη για τους θορύ-

βους και τις φωνές έξω. Είναι η αστυνομία. Επεσήμαναν μια ομάδα διαρρηκτών και τους συνέλαβαν. Μας ειδοποίησε προηγούμενα η αστυνομία για αυτό. Να μην ανησυχούμε. Σε λίγο όλα θα τελειώσουν όλα. Μείνε κοντά στην Άννα.

- Η Άννα άκουγε τις φωνές και τους θορύβους και ανησυχούσε και αυτή για αυτό ρώτησε στα γερμανικά την Δρ. Μάρθα.

- Τι συμβαίνει Δρ. Μάρθα έξω από το σπίτι;

- Μην ανησυχείς δεσποινίς Άννα της απάντησε όσο μπορούσε πιο ήρεμα η Δρ. Μάρθα. Η αστυνομία συνέλαβε κάποιους ύποπτους που κυκλοφορούσαν στην περιοχή μας. Μας είχε προειδοποιήσει για αυτό.

Η Άννα ένωσε το χέρι της Ισμήνης να της χαϊδεύει τα μαλλιά. Γύρισε και την κοίταξε γλυκά και ακούμπησε το κεφάλι στον ώμο της.

.....

Σε λίγο οι θορύβοι και οι φωνές σταμάτησαν.

Πέρασαν αρκετά λεπτά απόλυτης σιωπής στο σαλόνι.

Καμιά από τις τέσσερις γυναίκες δεν μιλούσε. Μα ούτε και ο Άλκης, ο οποίος συνέχιζε να κοιτά τρυφερά την Άννα.

Ξαφνικά η ηρεμία διακόπηκε όταν ακούστηκε η φωνή του Στέλιου Ραγής που μιλούσε στον Δρα Γουίλιαμ. Είχαν επιστρέψει σπίτι. Μαζί τους ήταν και ένας άλλος άνδρας.

Ήταν ο αστυνομικός ο επικεφαλής της ομάδας που συνέλαβε τα μέλη της σπείρας.

Ο Στέλιος Ραγής τον οδήγησε στο γραφείο του. Τον ακολούθησε και ο Δρ. Γουίλιαμ.

Ο Άλκης και η Δρ. Μάρθα σκώθηκαν και τους είδαν από την πόρτα αλλά δεν τους ακολούθησαν. Στην συνέχεια επέστρεψαν πίσω στις θέσεις τους.

Δεν κράτησε πολύ η συνομιλία των τριών ανδρών. Ο αστυνομικός χαιρέτησε τον Στέλιο Ραγή και τον Δρα Γουίλιαμ και αναχώρησε. Τον συνόδευσαν μέχρι την έξοδο και μετά μπήκαν στο σαλόνι.

Και οι δύο τους είχαν ένα φωτεινό χαμόγελο.

- Πρώτος μίλησε ο Στέλιος Ραγής που αποτεινόμενος στην Δρ. Μάρθα της είπε:

- Ο σύζυγός σας Δρ. Μάρθα θα πάρει τιμητικό παράσημο από την αστυνομία για την μεγάλη προσφορά του στην βοήθεια για την σύλληψη των μελών μιας εγκληματικής συμμορίας, που για χρόνια δεν μπορούσαν να εντοπίσουν τα ίχνη της, και γυρνώντας προς την καμαριέρα, που είχε βρει το χρώμα της, της είπε:

- Φέρε μας σε παρακαλώ μια μπουτίλια ούισκι και ποτάρια.

(Η συνέχεια την επόμενη Τετάρτη)